Mehmet Özçataloğlu

"ÖPÜCÜK NE RENKTİR?"

Sevgiyi hızla tükettiğimiz bir dünyanın bireyleriyiz artık. Söylemeye çekiniyorum fakat "sevgisiz bir dünyanın" bile diyebilirim. Tek odalı evlerde bütün aile bireyleri bir arada yaşıyorken, şimdi çok odalı evlerde herkes kendi odasında bir başına. Teknoloji hızlandı, iletişim kolaylaştı fakat gelin görün ki eski sıcaklığını da yitirdi. Uzaktan, sanal, tatsız… Öpücükler bile "emoji" denilen karakterlerle veriliyor artık. Soğuk ve renksiz! Öpücüğün de rengi mi olurmuş, demeyin şimdi. Sıcak ve samimi olursa rengi de oluyor. Peki, "Öpücük Ne Renktir?"

Gelin bu sorunun yanıtını Rocio Bonilla'nın Günışığı Kitaplığı tarafından yayımlanan kitabında arayalım.

Kahramanımızın adı Monika. Fakat herkes ona Minimoni diyor. Minimoni hızlı bisiklet süren, kırlangıçları, çilekli kekleri, annesinin anlattığı öyküleri dinlemeyi seven küçük bir kız çocuğu. Bir de resim yapmayı çok seviyor. Minimoni her şeyin resmini yapmıştır fakat hiç öpücük resmi yapmamıştır. Yapmakta da biraz zorlanır. Nedeni ise öpücüğün ne renk olduğunu bilememesidir. İşte burada renklerden tatlara, duygulardan hayvanlara uzanan eğlenceli bir yolculuğa çıkıyoruz Minimoni ile birlikte. "Öpücük Ne Renktir?" renklerin anlamı ve duygular üzerindeki etkisini anlatan keyifli bir kitap.

"DÜNYAYI DÖNDÜREN KIZ"

Sizler için önereceğim ikinci kitap da Aslı Tohumcu'nun Can Çocuk Yayınları tarafından yayımlanan "Dünyayı Döndüren Kız" adlı kitabı. Değişik günleri yaşadığımız bir dönemdeyiz. Aklımıza çok fazla hükmedemiyoruz. İzlediklerimizi, duyduklarımızı yorumlamakta zorluk çekiyoruz. "Yine de bazen, bazı karanlıkları hiçbir ışığın aydınlatamayabileceğini de kabul edersin" dese de yazar, kabul etmeyeceğiz ve aydınlık yarınlara olan inancımızı hiç yitirmeyeceğiz. Güzel kitapları okumakta da ısrar edeceğiz.

"UNUTMA BENİ"

Önereceğim son kitap da Kırmızı Kedi'den yayımlanan Aslı Eti'nin yazdığı "Unutma Beni." İlginç bir kitap. İlginç olmasının nedeni ise kitapta bir kahramanın olmamasıyla birlikte içerdiği derinlik. Öyle ki sakin bir akıntının üzerinde yol alır gibi ilerliyorsunuz kitapta. Fakat elinizden de bırakamıyorsunuz. Açık söylemem gerekirse okumaya başlarken böylesi etkileneceğimi düşünmemiştim. Son dönemde okuduğum enfes bir kitap ve etkisini kolaylıkla üzerimden atamayacağımı düşünüyorum.

Buzul dağlarının çevrelediği, pınarların kaynadığı, puslu göğün altında gizlenmiş masalsı bir köyde yaşayan İda, kendisini toprağından ayırmasını istemeyen kar lalesini yerinden sökünce başlıyor serüven. Düşsel bir yolculuk aslında bu. Dünyanın iyilik ve güzellik dolu olduğunu anımsatıyor. Hani zaman zaman sosyal medyada da önümüze düşer kısacık kesitler ve insanlığa, iyiliğe olan inancımızı, umudumuzu tazeleriz ya işte böylesi bir kitap. Yıkıcı değil yapıcı, bozucu değil onarıcı olmayı fısıldayan bir masal. Bölüm başlıkları kulağa küpe mahiyetinde sözlerden oluşuyor. "Unutma, diye üsteledi lale, usulca. Hayal etmezsen eğer, hiçbir şey olmaz… Unutma."Aslı Eti düşsel bir yolculuğa çağırıyor "Unutma Beni"de. Siz de okumayı unutmayın…